

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 956/2015
04.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца З.Ј. из Б., чији је пуномоћник Б.Ш., адвокат из Б., против туженог Д.М.из Б., чији је пуномоћник Г.С., адвокат из Б., ради утврђења ништавости завештања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2913/14 од 21.01.2015. године, у седници одржаној 04.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2913/14 од 21.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 299/12 од 25.12.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је писмено завештање пред сведоцима покојне Б.А.из Б., улица ..., које је проглашено на рочишту од 24.01.2012. године у оставинском поступку О. бр. 2707/11 пред Првим основним судом у Београду, ништаво и да не производи правно дејство, те да ће се заоставштина покојне Б.А., умрле 10.02.2011. године, расправити по закону; ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати 206.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2913/14 од 21.01.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П. 299/12 од 25.12.2013. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности и на коју се указује у ревизији, обзиром да одлучивње о захтеву за утврђивање ништавости завештања спада у судску надлежност. Такође, у поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 6, 8, 10. и 11. Закона о парничном поступку на које се указује у ревизији, као ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. истог закона у поступку пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је законски наследник покојне мајке М.Ј., која је преминула 28.10.2013. године. М.Ј. је рођена сестра покојне Б.А. преминуле 10.02.2011. године. Б.А. је 18.05.2008. године сачинила завештање у форми писменог завештања пред сведоцима С.З. и Ж.Ј. и завештањем је располагала целокупном својом непокретном и покретном имовином у корист туженог Д.М.. У поступку расправљања заоставштине пред Првим основним судом у Београду, у предмету О. 2707/11, 24.01.2012. године проглашено је завештање покојне Б.А.. У завештању је наведено да је текст прочитан у присуству завештаоца и два сведока, да је завешталац Б.А. пред сведоцима изјавила да је завештање избор њене последње воље. Испод текста завештања откуцана су имена сведока З.С. и Ј.Ж., а испод тога је откуцано име завештаоца и завештање је потписано од стране сведока и завештаоца. Завештајни сведоци З.С. и Ј.Ж. су дошли у стан сада покојне Б.А. коју познају и она је у њиховом присуству почитала завештање, изјавила да је то њена коначна одлука и њена воља, потом је потписала завештање и завештање су потписали сведоци.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је нижестепеним пресудама утврђено да нису испуњени услови за утврђење ништавости завештања покојне Б.А. које је сачињено 18.05.2008. године у форми писменог завештања пред сведоцима и које је проглашено на рочишту пред Првим основним судом у Београду 24.01.2012. године. Завештање је сачињено по правилима која су прописана чланом 85. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“ бр. 46/94, 101/2003), обзиром да је завешталац пред два сведока изјавила да је већ сачињено писмено прочитала, да је то њена последња воља, на писмену се својеручно потписала, а сведоци су се истовремено потписали на самом завештању.

Стога су неосновани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 414. став 2. Закона о парничном поступку обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози, а такође образлагањем пресуде се не би постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**